

EDITORIAL

Unítat

Confederació Sindical de CCOO
de les Illes Balears
C/ de Francesc de Borja Moll, 3 · 07003
Palma
Tel. 971 72 60 60
Internet: <http://www.ib.ccoo.es>
Correu electrònic: premsa@ib.ccoo.es

Responsable de Comunicació:
Toni Baos

Col·laboradors:
Katiana Vicens, José Luis García,
Francesc Mellado, Secretaria Salut Laboral,
Claudio Bonilla, Antoni Juan, Ramon Carreras,
Laia Alegret, Marisol Roldán.

Correcció lingüística:
Rosa R. Beltran

Realització:
Marco Spinazzola · ECOGRÀFIC

Edició i impressió:
Omni

Distribució:
Nouvent

Dipòsit legal:
PM 132-1986

Tirada:
20.000 exemplars

Les opinions i comentaris publicats en les pàgines
d'aquest diari són responsabilitat exclusiva dels
seus autors.

DAVANT LA CRISI: FEINA, INVERSIÓ PÚBLICA I PROTECCIÓ SOCIAL

Ara més que mai es fa necessari sortir al carrer per reivindicar el que no ens pot faltar a la classe treballadora, el treball. Després d'anys de bonança econòmica quan a les nostres illes fregàvem la plena ocupació, en poc més d'un any hem entrat en un procés de recessió i de destrucció de l'ocupació a una velocitat mai vista o ja oblidada. Ara es fa necessari sortir al carrer no només per solidaritzar-nos amb els treballadors d'arreu del món que viuen i treballen sense gaudir de drets i llibertats democràtiques, ara hem de reivindicar que es promoguin des dels poders públics les polítiques necessàries per al canvi o la remodelació, com es vulgui dir, del model productiu que ha imperat als darrers anys i que ens ha abocat a la situació actual. Aquell model basat en el mercat que ho regula tot, en el creixement incontrolat de la construcció, en la precarietat laboral i la baixa qualificació professional, entre d'altres, s'ha demostrat del tot esgotat i insostenible.

Aquest proper Primer de Maig cal exigir als governs un major compromís social, amb mesures efectives que reactivin l'ocupació de qualitat i creïn llocs de treball estables, segurs i amb drets, cal exigir que assegurin la protecció social i que s'es-

tableixin les bases per al canvi real del model de creixement que ha de retornar als ciutadans de les Illes el nivell òptim de benestar que ens mereixem.

Però, de la mateixa manera que cal fer exigències als governs, cal que també s'exigeixi més responsabilitat social als empresaris; la crisi que no hem creat els treballadors no poden pretendre que la puguem els treballadors. Cal exigir el compliment dels convenis col·lectius i avançar en l'assoliment d'uns nivells d'ingressos salarials que ens permetin viure amb dignitat. Per això, des de CCOO no permetrem que avancin les pretensions empresarials de congelació salarial, d'abaratiment dels acomiadaments o de desregulació de la negociació col·lectiva, cal afrontar-les, i la nostra millor eina és la unitat, la unitat de tots els treballadors i les treballadores de les Illes, una unitat que s'ha d'expressar als centres de treball i també al carrer, i aquest proper Primer de Maig és un dia excel·lent perquè se sentin les nostres veus com una sola veu.

VISCA CCOO
VISCA LA CLASSE TREBALLADORA
VISCA EL PRIMER DE MAIG

Membres de la nova Comissió Executiva

En el passat 9è Congrés de CCOO Illes celebrat els dies 12 i 13 de març, Katiana Vicens ha estat escollida nova secretària general de CCOO en aconseguir 114 vots a favor enfront dels 83 obtinguts per Daniel Cámara. Amb aquest resultat, Katiana Vicens es converteix en la primera dona en ocupar el càrrec i tercera en accedir a la Secretaria General de CCOO Illes després de Manolo Cámara, el primer, i Josep Benedicto. La llista a la Comissió Executiva de Vicens també ha estat la majoritària, en rebre 112 vots enfront dels 81 vots de la presentada per Cámara.

La Comissió Executiva està composta per 11 membres de la candidatura de Katiana Vicens i per 7 de la de Daniel Cámara.

La nova Executiva compta amb: Rafael Borràs, Carmen Díaz de la Jara, José Luis García, Ernest Súrria, Sílvia Montejano, Antoni Baos, Maribel Millán, Francesc Mellado, Agustina Canosa i José López de la llista de Katiana Vicens, i amb el mateix Daniel Cámara i els seus companys de llista Viviana Mutizabal, Baltasar Piñeiro, Francisco J. Pinta, Ramon Carreras, José Antonio Rojas i Eva Cerdeiriña.

CONFEDERACIÓ

Sindicalista, adjectiu invariable

KATIANA VICENS GUILLÉN
SECRETÀRIA GENERAL
CS DE CCOO ILLES

Des que el passat 13 de març el 9è Congrés em va triar com a secretària general de la CS de CCOO de les Illes Balears he hagut de respondre a preguntes que formulen reiteradament els mitjans de comunicació referents a la meva condició de dona, com ara "què guanyarà CCOO Balears pel fet que vostè sigui dona?", "com se sent per ser la primera dona que accedeix al càrrec?", o "creu que ser dona i jove han estat valors que li han ajudat a ocupar el càrrec?" Aquestes són, per mi, preguntes incòmodes de les quals es dedueix que a la nostra societat no es veu amb normalitat i naturalitat que una dona arribi al més alt càrrec d'una organització com la nostra, se'ns veu diferents.

Jo em neg que se'ns vegi diferents, som tan capaces com els nostres companys per exercir el nostre treball amb la mateixa responsabilitat i eficiència. Dit això, no se m'escapa que tenen motius per fer notícia del fet que una dona arribi a la secretaria

general. En el procés del 9è congrés, de 30 secretaries generals triades, tan sols dos han estat ocupades per dones, és a dir, el percentatge de dones que ocupen secretaries generals de fede-

racions estatals, unions regionals o confederacions de nacionalitat a la nostra organització és comparable al percentatge de dones que accedeix a un càrrec al Tribunal Suprem o a les dones que as-

soleixen la presidència de les empreses de l'Ibex 35, per fer algunes comparacions.

És clar que ens queda encara un llarg camí per recórrer per arribar a la igualtat de gènere, però no és menys cert que també ens queda un llarg camí per arribar a la igualtat social. En definitiva, vivim en una societat desigual en què ningú s'escapa d'una possible discriminació.

Hem de prendre consciència que per moltes polítiques i plans d'igualtat que es facin, no ens portaran a desenvolupar càrrecs de responsabilitat, això només serà possible amb l'esforç i l'interès de cadascuna de nosaltres, o almenys aquesta és la meva experiència, jo mai m'he sentit discriminada pel fet de ser dona. No obstant això, sóc conscient que els rols que ens ha imposat aquesta societat i que en moltes ocasions acceptam com exclusivament nostres, ens poden impedir assumir el mateix grau de

compromís i disponibilitat que els nostres companys, i això pot fer-nos perdre oportunitats.

I si bé deia que hi ha preguntes incòmodes, també n'hi ha de còmodes, de les que ens agrada respondre, perquè nosaltres no estam aquí per la nostra condició de dones, sinó per la nostra vocació de sindicalistes (paraula que afortunadament ens serveix per a la sindicalista i el

sindicalista). Preguntes del tipus "sap vostè on s'ha ficat?" o "és conscient que arriba vostè a la secretaria general en un moment complicat?" et situen enfront d'un gran repte, el repte de tenir l'oportunitat d'incidir en el canvi del model que ha imperat en els últims anys, el model neoliberal, que s'ha demostrat exhaurit i fracassat. També tenim en aquest aspecte un llarg camí per recórrer i, en aquest cas, no podem deixar passar l'oportunitat que se'ns presenta.

"Jo mai m'he sentit discriminada pel fet de ser dona"

26F tots per l'ocupació

JOSÉ LUIS GARCÍA
SECRETARI
D'ORGANITZACIÓ

La situació ho requeria i els treballadors i les treballadores de Balears no varen faltar a la cita. Així ho requerien les circumstàncies per molts motius: ERO's, tancament d'empreses, acomiadaments col·lectius encoberts... i tot això a una velocitat vertiginosa.

Segurament, el 26 de febrer ha suposat un punt d'inflexió en la manera d'enfrontar la situació. Els sindicats hem estat capaços d'aparcar diferències i unir esforços per reivindicar els interessos dels treballadors i treballadores que, al seu torn, han vençut la por que genera una situació com la que vivim actualment, en la qual no saps si avui ha estat el teu últim dia de treball.

És per això que la manifestació del dia 26 de febrer adquireix valor: és la primera vegada que ens enfrontam a una crisi que no té rostre, anteriorment ens hem enfrontat a crisis molt focalitzades, tenint molt clar qui n'era responsable.

Però aquesta vegada, les circumstàncies són unes altres i altres hauran de ser les respostes que donem als treballadors

i treballadores de les Illes Balears. Tant les Patronals com el Govern haurien de prendre nota del que ha passat aquest dia,

no serveixen les mateixes receptes de sempre, que tinguin clar que els treballadors i treballadores de Balears estam units

defensant els nostres llocs de feina, i no retrocedirem en els drets que tant d'esforç ha costat aconseguir

28 D'ABRIL: Dia mundial de la salut en el treball

GABINET DE SALUT LABORAL
SECR. SALUT LABORAL I
MEDI AMBIENT

El dia 28 d'abril celebrem el Dia Internacional de la Seguretat i Salut en el Treball. Des del 28 d'abril de 1969, quan 78 treballadors varen morir en una mina als EUA, ha passat a ser recordat com el dia mundial en memòria dels accidents de treball i les malalties professionals. L'any 2003, l'OIT el va adoptar com el Dia Internacional de la Salut en el Treball.

La nostra acció sindical va dirigir a exigir el compliment empresarial de les normes preventives incloses en la LPRL, a denunciar allò lesiu del Reial Decret 1299/2006, de malalties professionals i els seus criteris de notificació i registre, i a mostrar les diferències en les condicions laborals o professionals de l'home i la dona, i a exigir de les Administracions

el compliment dels acords subscrits, així com una actuació eficaç com a garante de l'acatament de la Llei de Prevenció de Riscos Laborals.

En els accidents de treball, als sindicats ens preocupa la seva evolució a l'alça.

Amb les malalties professionals passa al revés, tots sabem que entre el que succeeix i el que es reconeix hi ha un gran abisme.

Paradoxalment, des de l'entrada en vigor del Reial Decret 1299/2006, pel qual es va aprovar el nou quadre de malalties professionals i s'establiren els criteris per a la seva notificació i registre, s'ha reduït el nombre de malalties professionals declarades.

Les mútues, en la recerca del millor resultat econòmic per a elles,

han triat el camí més fàcil: en comptes de prevenir, adopten el criteri de no reconèixer la contingència com a professional i derivar la seva assistència i prestació econòmica al sistema públic de salut.

Amb el que els treballadors perdem en drets econòmics i, pitjor encara, en activitat preventiva, enfront de la xacra social de les malalties professionals.

Comissions Obreres ha reclamat a la Seguretat Social que si té dades més precises sobre morts per malaltia professional, hauria d'entregar-les als organismes competents perquè siguin registrades com a tals i s'elaborin estadístiques més precises respecte a la realitat.

Per garantir el compliment de la

Llei de Prevenció de Riscos Laborals, apareix la figura del delegat de prevenció com a representant dels treballadors en matèria de seguretat i salut. En aquesta normativa, també es contemplen els drets de participació dels treballadors i delegats de prevenció en l'acció preventiva.

Els tècnics en prevenció de riscos laborals del Gabinet de Salut Laboral de CCOO oferim:

- Assistència personal a delegats de prevenció i treballadors.
- Informació i assessorament personalitzat i col·lectiu en matèria de prevenció de riscos laborals.
- Manuals i documents divulgatius, com a eines de suport en matèria de seguretat i salut en el treball.
- Accions de caràcter informatiu i de promoció del coneixement de la normativa a través de jornades, etc.

Per sexe, la incidència d'accidents laborals en la població masculina resulta ser dos vegades i mitja major que la registrada per la població femenina.

Gairebé el 60% dels accidents es produeixen entre treballadors amb contracte temporal i el percentatge més alt se situa entre els contractes de menys de 3 mesos. Les principals causes de baixa per accident es varen deure a sobreesforços, gairebé el 40%, i a cops contra objectes mòbils o immòbils, un altre 40%.

Des d'un punt de vista territorial, la major accidentalitat es concentra en termes absoluts a Mallorca, no obstant això, el major índex, és a dir, nombre d'accidents respecte a la població treballadora, el té Eivissa.

A l'últim, hem pogut comprovar un important augment de la incidència d'accidents entre la població estrangera, i representen més del 21% del total dels accidents. Atès que a Espanya no es du a terme un registre de malalties professionals, no es coneix el nombre real d'afectats. Això és degut al fet que:

- No hi ha un sistema de detecció i registre d'aquestes malalties en el sistema públic de salut.
- Gran part dels afectats de manera lleu no busca atenció mèdica.
- Entre els que ho fan, la gran majoria acudeix a metges del servei públic de seguretat social.
- No tots els casos d'origen laboral són reconeguts com a tals, i només s'atribueixen al treball les causes millor reconegudes de les malalties laborals.
- Cada cop més les mútues deriven al sistema públic casos que serien susceptibles de ser cata-

logats com a malalties professionals.

Des de Comissions Obreres avisam al Govern que no es registren totes les malalties professionals que es declaren. I tenint en compte que Balears té un alt percentatge de població ocupada, això només s'explica per una major resistència dels serveis de prevenció i mútues, unit a una actitud més passiva per part de les empreses i de l'INSS.

Segons estimacions realitzades, a Espanya durant l'any 2008, aproximadament 1.800.000 treballadors patien problemes d'origen laboral, d'aquests morien 14.000 homes i 2.100 dones.

Malgrat això, la realitat fou una altra: únicament s'enregistraren 2 casos de mort per malaltia professional. El nombre més gran de morts es relacionaria amb tumors malignes i malalties cardiovasculars.

Així mateix, s'estima que cada any es produïrien a Espanya 80.000 casos nous de malaltia laboral. Només a les Balears, es considera que moren a l'any unes 300 persones per aquest motiu, sense que apareguin registrades per causa laboral.

Igualment, són més de 46.000 els treballadors que pateixen malalties derivades del treball, mentre que el 2008 es varen registrar únicament 260 casos.

Si no es coneix l'impacte i la distribució de les malalties d'origen laboral, tampoc no es pot planificar les estratègies preventives i assistencials necessàries per minimitzar els danys del treball sobre la salut.

Durant l'any 2008 es varen produir 27.592 accidents de treball a les Balears. D'aquests 159 foren greus i 19 mortals.

Amb un índex de més de 76 accidents per cada mil treballadors, ens situem en el primer lloc de sinistralitat laboral a Espanya.

La distribució d'accidents per sectors respon a la distribució de la població activa de Balears, i així la major proporció és la del sector serveis.

No obstant això, la major incidència la registra el sector de la construcció amb 164,49 accidents per cada mil treballadors.

Els accidents afecten prioritàriament la població amb edats compreses entre 20 i 35 anys, i comprenen gairebé la meitat dels accidents produïts.

El 28 d'abril és un dia de mobilització i record, així com de reafirmació sindical en el nostre compromís públic per la defensa i la protecció de la salut en el treball, el més preuat que tenim i que no podem perdre.

Programa d'actes amb motiu del 28 d'abril

DIA INTERNACIONAL PER LA SALUT EN EL TREBALL

10.00 h

Obertura de la Jornada a càrrec de José López Muñoz, secretari de Salut Laboral i Medi Ambient de CCOO de les Illes Balears. Lectura del manifest. Teatre Sindical CCOO carrer de Francesc de Borja Moll, núm. 3. Palma.

11.00 h

Concentració davant la Conselleria de Sanitat, plaça de Espanya. Palma.

12.00 h.

Concentració davant la seu de la delegació de l'Associació de Mútues d'Accidents de Treball (AMAT) a les Balears, situada a la seu d'ASEPEYO, c/ de Ramon Berenguer III, núm. 10. Palma.

FEDERACIONS

Renovació dels secretaris generals

Nom, llinatges, lloc i data de naixement, Federació o Unió territorial

- 1. Quins són els principals reptes que creus que haurà d'afrontar la teva federació o unió territorial per als propers quatre anys?**
- 2. Com pensau que pot afectar la crisi als afiliats de la vostra federació o unió territorial?**
- 3. En què creus que hauria de fer més incidència el nostre sindicat?**
- 4. Vols afegir-hi alguna declaració o pregunta?**

Miguel Sánchez Barnes

Palma, 1963
FITEQA Illes (Federació d'Indústries Tèxtil, Calçat i Afins)

1. Els reptes de FITEQA per als propers quatre anys serà primer que res evitar en la mesura que es pugui la destrucció de més llocs de treball amb falsos vestits de crisi i traslladant les conseqüències als treballadors/es, els quals ja de per si s'emporten la pitjor part. Un altre dels nostres reptes car al futur immediat és la formació, perquè, avui per avui, és la millor alternativa per als treballadors/es del nostre sector.

També s'ha d'aconseguir que els plans de suport al nostre sector s'apliquin per part dels empresaris, el que, sens dubte, salvaria nombrosos llocs de treball.

2. La crisi pot afectar els afiliats en una pèrdua de confiança i la falta de comunicació. Crisi és sinònim de problemes de tota mena, i un afiliat amb problemes sobretot el que necessita són més atencions per la nostra part i més comunicació.

3. Amb la situació actual, el nostre sindicat hauria d'apostar per comunicar-se amb l'afiliat, saber què opina i escoltar els seus problemes, encara que de vegades sigui difícil. Seria molt positiu. Hem d'impulsar la formació, i a més intentar que el nostre sindicat sigui els braços en els quals els nostres afiliats se sentin abrigats i acollits.

Baltasar Piñero Pico

Sanxenxo (Pontevedra), 1954
Federació de Serveis a la Ciutadania.

1. En primer lloc, sens dubte la consolidació de la Federació de Serveis a la Ciutadania, tenint en compte que aquesta neix de la fusió de dues Federacions, d'una banda la Federació de Comunicació i Transports i per una altra, la Federació de Serveis i Administracions Públiques. Dues federacions amb diferències no sols quant a la legislació a aplicar als seus treballadors, sinó també en els seus mètodes de treball. Estic segur que la CE triada en aquest primer Congrés portarà endavant un gran treball per consolidar la FSC com a primera federació en afiliació de la Comunitat Autònoma, estenent i consolidant la Federació a Menorca i Eivissa.

En segon lloc, la defensa dels serveis públics com una via no sols de consolidació de la universalitat dels serveis prestats als ciutadans, sinó també com la millor manera d'avançar en la cohesió social.

I en tercer lloc, l'ocupació, perquè encara que sembli mentida no sols hi ha precarietat en el sector privat, sinó també en el sector públic, amb índexs de temporalitat en la CA segons l'EPA de l'últim trimestre del 2008, sense oblidar-nos de la negociació col·lectiva com a millor defensa dels drets dels treballadors.

2. Els efectes de la crisi en la nostra Federació són evidents, avui

tenim els majors ERO d'aquesta CA (Spanair, Futura, LTE, etc.) i és a hores d'ara quan les grans empreses amb centres de treball mòbils aprofiten per desregular les condicions de treball dels treballadors, fa ja molt temps que es diu que aquestes empreses són com els «ulls del Guadiana» perquè neixen amb treballadors en condicions precàries i quan aquests comencen a regular-les a través dels convenis col·lectius, desapareixen, tornen a sortir novament al cap de poc temps amb altres noms, però amb les mateixes persones en els seus òrgans de direcció.

El més greu, i vull destacar-ho, és que sempre deixen darrere deutes amb l'Administració Pública, és a dir, deute que acabam pagant tots els espanyols.

3. Sens dubte, amb la situació que estam travessant en el nostre mercat de treball, acostant-nos més si és possible a la problemàtica dels treballadors, reforçant el nostre contacte amb ells i propiciant la seva participació en el dia a dia del Sindicat. Aquests moments de crisi produiran sens dubte transformacions en la nostra societat i Comissions Obres ha d'estar aquí per liderar aquests canvis.

4. El nostre model productiu està provocant que a la nostra Comunitat Autònoma l'ocupació es ressenti més que en altres comunitats; podem abordar la crisi esperant que passi, o aprofitar per assumir riscos que ens situïn en una millor línia de cara al futur.

Crec que aquesta ha de ser l'aposta de les Illes Balears, la inversió en activitats productives d'alt valor afegit és un risc que entenc val la pena córrer, en cas contrari, l'activitat del maó no tornarà a ser com l'hem coneguda fins ara, un desenvolupament sostenible no ho permet, i continuar dependent en un 84% del sector serveis tampoc: entenc, per tant, que és moment de prendre decisions per assegurar el futur econòmic de la nostra Comunitat.

Daniel Cámara Sánchez

París. 1974.
Federació d'Indústria.

1. En aquesta conjuntura de crisi, els reptes i els problemes a què ens enfrontam no són gaire diferents dels que puguin tenir la resta de les federacions i territoris que componen CCOO.

Sortir de la crisi al més aviat possible amb el menor cost possible per al conjunt dels treballadors i treballadores és el principal repte. Les nostres prioritats seran: la defensa de l'ocupació i el poder adquisitiu, condicions perquè l'economia real la de les famílies no es vegi afectada i puguin continuar afrontant els seus pagaments i per tant fent fluir els diners.

Com a federació ens enfrontarem, aquests anys, a la negociació del conveni del metall, on CCOO defensarà continuar avançant, ja que els salaris estan molt per sota de la mitjana estatal i la jornada per damunt. Per aquest motiu, aconseguir almenys aquesta mitjana continua sent la nostra prioritat. Actualment assistim al debilitament del nostre ja escàs sector industrial, com ha posat de manifest l'ERO de Casa Buades, que exigeix un Pla estratègic d'indústria amb la participació de sindicats, Govern i patronal, per evitar la desaparició definitiva del teixit industrial, que faciliti i permeti també la diversificació del nostre

model productiu, i tot això en un context en què ens enfrontam al degoteig constant d'acomiadaments individuals, la vertadera autopista a l'atur.

2. Possiblement els nostres afiliats siguin els que més opcions tenen per conèixer els seus drets i fer front als problemes que sorgeixin, precisament per estar organitzats sindicalment. D'altra banda, la crisi afecta a tots els treballadors/es, molts dels nostres sectors varen créixer sota el boom de la construcció i per tant a hores d'ara pateixen les conseqüències d'allò que va ser un creixement especulatiu i mal planificat. Són moltes les petites empreses que s'han vist obligades a tancar i altres tantes les que aprofiten aquesta conjuntura per reduir costos i ampliar beneficis, per la qual cosa és necessari prendre mesures clares i ràpides, per evitar la desaparició d'empreses, els abusos d'aquestes i millorar la protecció per desocupació per als que ja estan a les files de l'atur.

3. Obrir un debat ampli sobre el nostre ja exhaurit model productiu i de creixement. Els acords que signem amb Govern i patronal han de ser coneguts pels treballadors, dedicar més recursos humans i materials a la nostra presència als centres de treball, ja que és a l'empresa on neix la nostra força com a sindicat i on s'afronten els problemes diaris, i això ens permet actuar abans i no després del conflicte.

4. Aquesta crisi és l'evidència del fracàs d'un model econòmic capitalista on el mercat és totpoderós, sense control democràtic, social i polític, on l'interès general i l'Estat estan subordinats als interessos econòmics, canviar aquesta cultura és, també, un repte sindical.

Ens veiem al you tube "ccoilles". Si ens voleu enviar qualche vídeo ho podeu fer a través del correu electrònic premsa@ib.ccoo.es

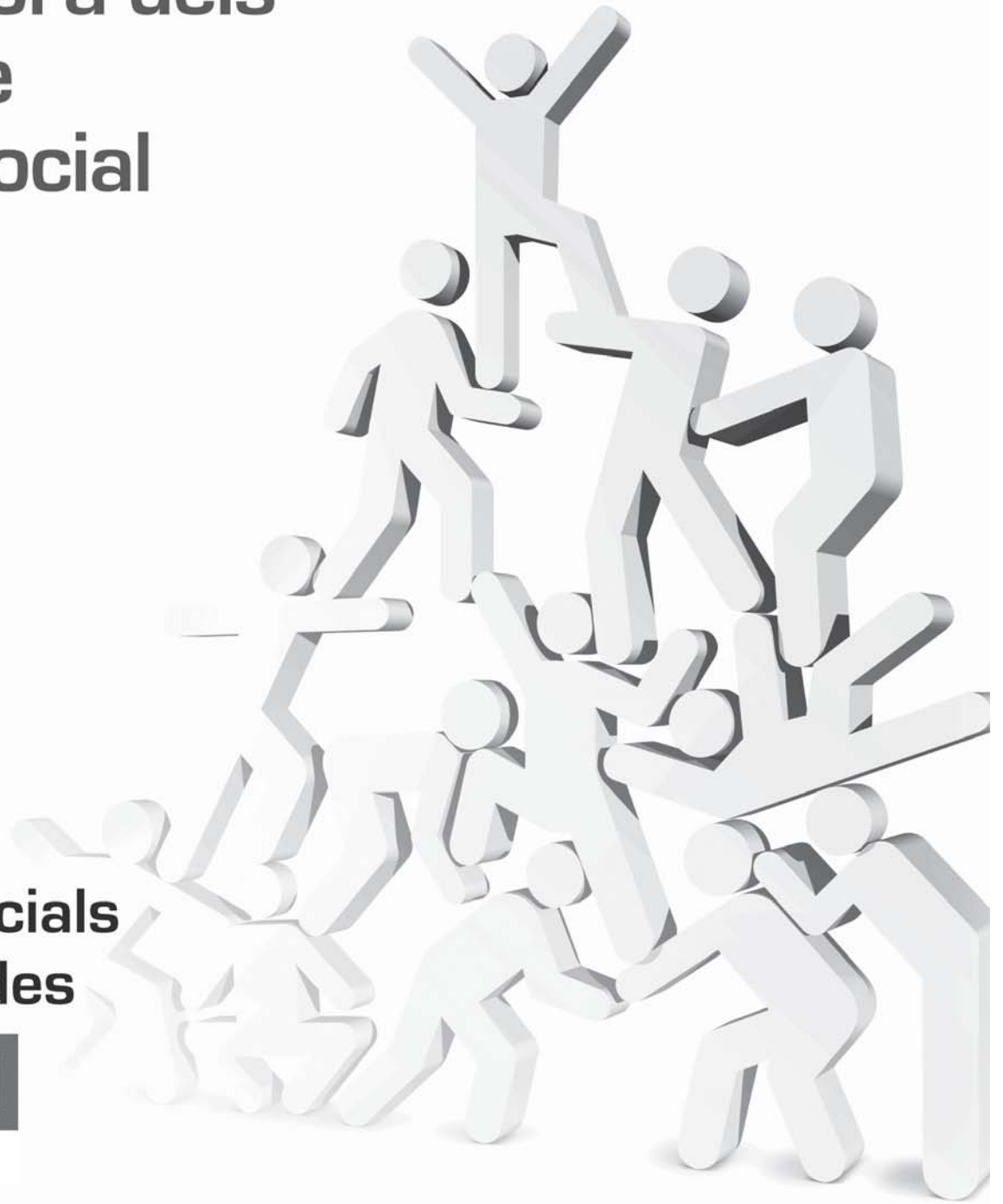
L'asseguradora dels sindicats i de l'economia social

- Auto
- Llar
- Accidents
- Vida
- Estalvi
- Pensions

Condicions especials
per als afiliats/des
de

comissions obreres
de les Illes Balears

Visita'ns a: C. Francesc de Borja i Moll, 10
07003 - Palma de Mallorca
Tel. 971 71 86 81

www.atlantis-seguros.es

9è CONGRÉS CONFEDERAL

Resolució general del 9è congrés de CCOO Illes

Aprovada per majoria, amb un 97% dels vots emesos

Els dies 12 i 13 de març de l'any 2009, la Confederació Sindical de les CCOO de les Illes Balears ha celebrat sota l'eslògan "El treball, la força de la cohesió" el seu 9è Congrés Confederal. Han estat jornades de debat per concloure un llarg procés d'assemblees i congressos de federacions i unions insulars i comarcals que ens ha permès fer balanç del que hem fet en aquests darrers quatre anys i aprovar un Pla d'Acció que centrarà el nostre quefer en el futur immediat.

El congrés ha posat especial èmfasi a potenciar la confederalitat com a garantia de la democràcia sindical i per garantir el caràcter de classe de les CCOO, en reforçar els continguts de la negociació col·lectiva, ampliar la població laboral amb cobertura de conveni col·lectiu i impulsar més l'acció sindical a les empreses, en articular propostes per progressar cap un nou model de creixement econòmic i per avançar en cohesió social i benestar de la gent treballadora.

Ens hem marcat els següents objectius principals de la nostra acció sindical:

- Passar a l'ofensiva en la reivindicació d'uns salaris dignes, amb una aposta molt ferma pels increments dels salaris més baixos.
- Impulsar una tasca sindical transversal per combatre els accidents i malalties laborals.
- Reforçar les estratègies sindicals per aconseguir una major qualitat en l'ocupació i, espe-

cialment, combatre el frau en la contractació.

- Fer una aposta molt seriosa per la igualtat laboral real entre dones i homes.
- Convertir el diàleg social autònom en una eina pel canvi de model de creixement que garanteixi una major justícia social i la sostenibilitat ecològica.
- Aprofitar l'oportunitat del des-

plegament del nou Estatut d'Autonomia per millorar la cohesió social.

- Reforçar el Sindicat en nombre de persones afiliades i en representació electoral als centres de treball, com una eina bàsica per la defensa dels drets i garanties de la classe treballadora.

Al mateix temps, el congrés ha aprovat posar un especial interès en l'anàlisi de la crisi actual i en articular propostes aplicables a l'àmbit de les Illes Balears, per sortir-ne sense que les treballadores i treballadors paguem les conseqüències d'una situació de què no en som responsables.

En aquest sentit, cal recordar que en aquests darrers anys l'economia balear i espanyola ha crescut més que la mitjana dels països de la UE però ho ha fet amb un patró de creixement que s'ha basat en l'ocupació precària i els baixos costos salarials com elements com-

petitius. Un creixement injust i ecològicament insostenible que s'ha basat en la construcció massiva, en l'especulació immobiliària, en el turisme de baix valor afegit i estacional i en la desindustrialització.

La crisi econòmica que patim és la conseqüència d'un model econòmic, el neoliberal, que ha intentat implantar el mercat pur i sense controls ni regulacions i que ha esdevingut un gran fracàs econòmic, laboral i social. Sense cap dubte la sortida d'aquesta crisi només es podrà fer amb més intervenció política, amb més controls i, en definitiva, amb més democràcia. Alhora, és evident que urgeix una major integració política que garanteixi drets socials i laborals comuns internacionalment, per tal d'impedir que s'utilitzi l'absència d'aquests drets com una avantatge competitiva. Encara és més urgent establir

mesures comunes d'activació econòmica i de reforçament de la cohesió social a l'àmbit de la UE. Una sortida solidària d'aquesta situació serà molt difícil sense la mobilització sindical ja que, ara mateix, ha de ser més important garantir les necessitats de la població, especialment dels més desfavorits, que no els beneficis empresarials. En aquest sentit hem de valorar com a molt positives les manifestacions que varen tenir lloc el passat dia 26 de febrer a Maó, a Eivissa i a Palma. Al mateix temps, acordam treballar perquè les Jornades Europees d'Acció de la CES convocades per als dies 14, 15 i 16 de maig a diverses capitals europees, entre elles Madrid, siguin un èxit de participació.

Comissions Obreres de les Illes Balears RECLAMAM dels poders públics i econòmics una vertadera actuació per reactivar l'econo-

9è CONGRÉS CONFEDERAL

mia productiva, crear ocupació de qualitat, avançar en igualtat i augmentar la cohesió social.

Per això proposam:

- 1.- Incentivar el consum responsable de les persones i les famílies.
- Amb una política salarial a la negociació dels convenis col·lectius que permeti mantenir i millorar el poder adquisitiu de les treballadores i treballadors, especialment en els salaris més baixos.
- Posar en marxa urgentment els compromisos assolits entre patronal i Govern en matèria de millora de les prestacions de jubilació dels fixos discontinus.
- Amb el compliment del compromís de tramitar una llei autonòmica que garanteixi el complement autonòmic del 25% a les pensions no contributives.
- 2.- Dissenyar i impulsar polítiques públiques expansives.
- Concretar, en el marc del Pacte per la Competitivitat, l'Ocupació i la Cohesió Social, un pla d'intervenció a l'economia de les Illes Balears. És el moment de pressupostar les partides econòmiques que garanteixin el compliment -amb la necessària adaptació a la situació de crisi de bona part dels acords assolits en el procés de concertació social que es va iniciar el passat 24 de novembre del 2007. És especialment urgent pactar el pla d'indústria i l'adaptació de política de començ i d'ordenació turística a la Directiva Bolkestein.
- Impulsar el "Pacte per un habitatge adequat i assequible" i, si és necessari amb la seva revisió per aconseguir els objectius de fer de l'habitatge un dret i implicar les entitats financeres amb els objectius del pacte.
- Desenvolupar, amb participació del sindicat, la "Llei de barris".
- Dissenyar un pla a mitjà termini d'infraestructures de les Illes Balears.
- Amb la concreció d'un gran pacte per un futur turístic sostenible, amb la participació dels treballadors i les treballadores, un pacte amable amb la societat de les Illes que propiciï una ocupació de qualitat i impulsi una aposta ferma en R.+D+i de tema turístic.
- 3.- Combatre les pràctiques empresarials fraudulentas i oportunistes.
- Reforçar els mitjans de la Inspecció de Treball.
- Amb l'exigència que els ERO vagin acompanyats de plans empresarials de futur i plans socials que minimitzin els seus impactes.

- Amb una major exigència en el compliment de la normativa sobre prevenció de riscos laborals, sobre immigració i fer plans per combatre l'economia irregular.
  - 4.- Millorar les polítiques d'ocupació, d'educació, de formació i d'R-D+i
  - És urgent la implementació dels acords sobre el nou model del SOIB i una major inversió de fons propis de la CAIB per reforçar el servei públic d'ocupació i impulsar noves polítiques actives d'ocupació adaptades a la realitat de les Balears.
  - Cal el compliment del Pacte sobre capital humà, de 14 de juliol del 2008, per la millora de la qualitat del sistema educatiu i formatiu, pel desenvolupament del sistema de competències, clau en l'aprenentatge permanent, i per l'impuls del sistema de qualificacions i la formació professional.
  - Reivindicar una major implicació i inversió del sector privat en R+D+i.
  - 5.- Una fiscalitat progressiva i un finançament autonòmic just i suficient.
  - En la situació actual de crisi econòmica, d'ocupació i social, és necessària una política fiscal en favor de la reactivació econòmica i per garantir la cohesió social. Per això són molt inoportunes les actuacions de rebaixes fiscals sense justificació, com ara les desfiscalitzacions de les rendes del capital i del patrimoni propiciades pel Govern
  - CCOO de les Illes Balears consideram que les institucions autonòmiques i locals precisen d'un nou model de finançament que acabi amb la situació actual d'injustícia i d'insuficiència i que ens apropi a la mitjana de les CA.
  - La suficiència financera de la CAIB ha de permetre impulsar l'economia productiva i, de manera molt especial, els instruments del sistema de benestar balear, amb més pressupost per al sistema de salut, per al sistema d'atenció a les persones en situació de dependència, millorar substancialment la renda mínima d'inserció, i amb la creació d'una Renda Garantida de Ciutadania (RGC) com a dret subjectiu que garanteixi a tota la ciutadania uns ingressos mínims en cas d'atur i de no disposar de rendes de suficiència.
- Aconseguir una sortida solidària d'aquesta crisi és la tasca principal i més urgent pel sindicalisme confederal balear. Amb l'esforç de totes i de tots aconseguirem un futur millor.
- Visca CCOO!

TERRITORIS

RAMON E. CARRERAS
SECRETARI GENERAL
DE CCOO MENORCA

El 2 d'abril a Londres té lloc la cimera del G-20 amb participació del president de l'Estat espanyol. Ben segur que de la trobada dels líders d'aquests països no sortirà cap solució màgica, i tampoc s'ha de creure que el G-20 pot decidir per la resta de governs i països, és a dir, la majoria dels pobles del món. Ho dic perquè el G-20 pot plantejar canvis que siguin del seu interès que no té perquè ser coincident amb el que tenen els pobles més pobres de la terra.

Malgrat tot, i al marge de les conclusions, el moviment civil, la societat i les seves organitzacions han de fer sentir les seves veus. Dissabte 28 de març va tenir lloc una manifestació a Londres on van participar representants de CCOO (també es varen convocar manifestacions a Espanya, Alemanya, etc.). El lema de la manifestació convocada a Londres per Trades Union Congress (TUC), amb el suport de 150 organitzacions socials, era "Put People First", és a dir, "Dóna prioritat a les persones". Es tracta que l'economia estigui al servei de les persones i no les persones al servei de l'economia.

Al mes de maig la Confederació Europea de Sindicats (CES) ha convocat euromanifestacions per l'ocupació a quatre capitals europees, la primera a Madrid dia 14 de maig, amb la finalitat que la factura de la crisi no la pagui el teixit social dels treballadors, i posar l'ocupació dig-

na i l'economia real a l'agenda dels dirigents polítics europeus, però també per donar suport al pla d'acció proposat pels sindicats, centrat en combatre l'atur. El lema de les manifestacions és clar: "Les persones primer". Es demanen unes polítiques justes, equitatives i sostenibles per sortir de la recessió econòmica.

El president Zapatero, dilluns dia 30 de març va rebre els agents econòmics i socials per tractar la reunió de Londres, i els secretaris generals de CCOO i UGT, Ignacio Fernández Toxo i Cándido Méndez, li van entregar una carta que adjuntava la Declaració Sindical amb motiu de la reunió del G20 a Londres, aprovada per

GLOBALITZACIÓ (G-20) Del sindicalisme local al sindicalisme global

l'Agrupació de Global Unions i la Confederació Sindical Internacional. (podeu consultar el document al web de CCOO, a <http://www.ccoo.es/cscceo/menu.do?Inicio:56158>, on trobareu, a més, documents relacionats).

Des de CCOO no només compartim amb altres sindicats europeus i de la resta del món, sinó que estimulam la necessitat de cooperar entre sindicats d'arreu del món, per plantejar als governs iniciatives i ac-

cions de forma conjunta. Vàrem ser impulsors de la creació de la CSI (Confederació Sindical Internacional), la qual, recordem-ho, representa uns 170 milions de treballadors de 155 països i compta amb 311 sindicats afiliats, i va tenir el seu congrés fundacional a Viena el passat novembre del 2006. La CSI, que va convocar la jornada pel treball decent del passat 7 d'octubre, segueix impulsant accions conjuntes.

Avui dia, els països del mal anomenat primer món estan en crisi econòmica, s'estan destruint milers de llocs de feina, però hem de ser conscients que a la resta del món les coses estan empitjorant, l'economia submergida està crei-

xent arreu, enguany podríem passar a tenir ja 1.400 milions de persones que fan feina per menys de 2 dòlars americans al dia, el 60% dels pobres del món són dones i més de 200 milions de fillets menors de 15 anys fan feina en lloc d'anar a l'escola... encara més, la majoria de les persones que estan a l'atur en tots aquests països no tenen cap tipus de prestació social, ni sanitària ni educativa, ni prestació d'atur o subsidi...

Mentre no es reguli a nivell internacional l'activitat econòmica i financera, les empreses que tenen propietari però no tenen pàtria i que tenen beneficis però no comportament social responsable (per no dir ni ètica ni moral) seguiran desmantelant empreses aquí per muntar-les a llocs on majoritàriament hi ha dictadures i no es respecta ni la llibertat sindical ni tampoc els drets humans elementals, ni la democràcia ni el medi ambient...

El món només pot canviar si canvien les condicions laborals, si globalitzam l'Estat social i els drets que gaudim els que hem tingut la sort de néixer en aquesta part del món. Necessitam que en el conjunt d'Àsia, Àfrica, Oceania i Amèrica, i també a part d'Europa, es respectin els drets dels treballadors, augmentin els seus sous i drets laborals, i es permeti la creació de sindicats lliures per combatre la situació actual.

Avui dia el sindicalisme corporatiu -el sindicalisme que anomenam groc, que sempre ha servit com a eina per dividir els treballadors i posar davant l'interès comú, l'interès d'una part reduïda o d'un col·lectiu enfrontat a la resta- es manifesta cada cop més ineficaç per defensar els interessos dels treballadors. Avui només el sindicalisme de classe, del qual en forma part CCOO, i l'actuació internacional és capaç de donar resposta als reptes de la globalització i les transformacions econòmiques i socials. Es tracta d'un nou sindicalisme que ha de lligar les qüestions internacionals a les agendes i el dia a dia dels sindicats d'àmbit estatal o regional, amb capacitat de fer propostes i mobilitzacions d'àmbit global, per ser un instrument d'acció sindical internacional eficient.

Per ser més concret, avui a Menorca estam en condicions de plantejar la batalla per la defensa d'El Caserío, gràcies a què CCOO forma part de les distintes organitzacions internacionals de treballadors, en concret la IUF (International Union of Food) que, mitjançant el seu secretari general, Ron Oswald, el passat 14 de gener ja contactava

amb Irene B. Rosenfeld, cap de Kraft Foods Inc, pel tema de la fàbrica de Maó, i juntament amb la pressió dels comitès de treballadors de les fàbriques de Kraft a Europa i la Federació Agroalimentària de CCOO, que estan coordinats constantment amb el comitè d'empresa de la fàbrica de Maó, plantejam una acció global i internacional que reforça l'acció sindical a Menorca, tot això sumat al posicionament positiu que existeix per part de les administracions i el conjunt de la societat menorquina, ens fa ser moderadament optimistes, tot i que sabem que el camí és llarg i potser haurem de mobilitzar els treballadors.

Per tant, quan aquí demanam que la gent es manifesti, com així ho vàrem fer el passat 7 d'octubre, contra les 65 hores i pel treball decent, el passat 26 de febrer contra l'atur, o el proper 1 de maig, no ho fem per solidaritzar-nos només amb els treballadors d'altres llocs del món, o per defensar coses que afecten uns pocs, ho fem per defensar també empreses com EL CASERÍO, i per enviar un missatge al conjunt dels treballadors perquè entenguin que o en sortim junts (funcionaris, laborals, aturats, dones, immigrants, joves, homes, industrials, treballadors de serveis, fixos, eventuais, etc.) o les condicions laborals a mesura que empitjorin el company/a del costat també ens afectarà a nosaltres. Els sindicats de classe, i en concret CCOO, denunciem una globalització que ens vol "igualar" per baix, empitjorant les condicions laborals i salarials, sota l'excusa de la crisi, quan ha estat provocada per les multinacionals, les financeres i els executius que ara, diuen, es congelen el sou (per posar un exemple, la cap de Kraft cobra 12 milions de dòlars a l'any) i volen que els treballadors, que no són culpables i tenen dificultats per arribar a final de mes, han de fer el mateix, i que per ser "competitius" hem de ser laboralment flexibles (ja sabeu, avui te'n vas a dormir sense saber si demà tens feina) i les protestes i les vagues si poden ser en "diumenge o el 30

de febrer molt millor", això és pura ideologia. Davant aquest discurs de "competitivitat" i "rendibilitat" hem de contraposar altres valors propis de la classe treballadora, com ara la "solidari-

tat" i la "justícia social", i per fer-ho hem de ser més, sumar als que som majoria, els treballadors, en organitzacions sindicals de classe, plurals, on persones de distintes sensibilitats i pensaments es trobin còmodes i representades i que es sentin unides per la defensa de l'interès comú de la classe treballadora d'aquí i d'arreu del món, perquè són els mateixos interessos i la mateixa lluita.

Dia 1r de maig, sortint al carrer, celebrant amb la resta de treballadors el Dia Internacional de la defensa dels drets dels obrers, hem de fer una passa més des del sindicalisme local cap al sindicalisme global.

**Els sindicats
de classe denunciem
una globalització que
ens vol
«igualar per baix»**

ESCOLA I DIVERSITAT

ANTONI JUAN SERRA
RESPONSABLE DE LA
DELEGACIÓ DE LA FE-CCOO
D'EIVISSA I FORMENTERA.

Aquesta reflexió és continuació d'un escrit anterior, i per tal d'emmarca-la en el mateix context, demanam al lector que ens disculpi l'autocitació: "Des de la Delegació d'Eivissa i Formentera de la Federació d'Ensenyament de Comissions Obreres volem aportar la nostra visió sobre la situació actual de l'escolarització a les nostres illes.

Som molt conscients de la dificultat de compaginar adequadament i al cent per cent els desitjos dels usuaris (mares, pares i alumnat) en el moment de triar centre; amb l'obligació de vetllar, des de l'Administració Educativa, per la correcta, solidària i cohesionada distribució de l'alumnat. Tot i això, cada centre educatiu hauria de reflectir, de manera més o menys semblant, la societat en la qual està immers".

Això dèiem fa uns mesos, ho seguim mantenint i ara, si és possible, encara amb més convicció que abans. Sabem i valoram l'esforç que s'ha fet des de la Delegació i des de la Comissió d'Escolarització per tal de cohesionar les realitats dels centres. Siguem clars: la distribució de l'alumnat ha millorat, encara però de manera massa tímida. Això demostra que fer les coses amb uns altres criteris més solidaris és possible. Ara bé, podem avançar molt més i és imprescindible fer-ho.

A Eivissa i Formentera, hi ha un

total de 7.465 alumnes a pàrvuls de 3 i 4 anys (Educació Infantil), a primer i segon d'Educació Primària i a primer i segon d'Educació Secundària Obligatòria. Aquests alumnes s'han escolaritzat o bé han canviat d'etapa educativa aquests dos darrers cursos i, per això mateix, és responsabilitat de l'actual Administració Educativa. De la quantitat total d'alumnes (7.465), 543 presenten algun tipus de necessitat d'especial suport educatiu (NESE, 7,2%) i 1.357 no

són espanyols (18,7%). Si algun grup/classe no s'acosta a aquestes mitjanes no anam bé del tot. Tal com dèiem abans, i principalment a l'Educació Infantil, els nombres han millorat, però encara estam molt lluny d'una distribució d'alumnes equilibrada a tots els centres i que serveixi per a potenciar la convivència i l'acceptació de les diferències. És a dir, encara avui, en aquests dos darrers cursos, la xarxa pública a 1r i 2n d'Infantil té (percentual-

ment sobre l'alumnat que escolaritzen) el triple d'alumnat que la xarxa concertada, i també dins la xarxa pública hi ha prou diferències, hem avançat massa poc. Hem d'anar cap a una distribució, a cada zona d'escolarització, tan pareguda com sigui possible a tots els centres. I en la mateixa lògica allò que hem d'evitar és que hi hagi algun centre educatiu que es converteixi en el receptor pràcticament únic, a qualsevol zona d'escolarització, de l'alumnat acabat d'arribar i que procedeix d'altres sistemes educatius.

Per totes aquestes raons, propo- sam a la societat eivissenca i formenterera en general i a totes les institucions i persones que tenen alguna responsabilitat en el tema (administracions, consells escolars de centre, direccions de tots els centres, associacions de pares i mares, organitzacions sindicals, consells escolars municipals i insulars, mestres, professorat, mares i pares...) que defensin que les admissións d'alumnes a primer d'Educació Infantil (i allà on sigui possible, en els altres nivells) es tanquin, a tots els centres, a 23 alumnes per aula. Aquestes dues places només serien cobertes, durant el curs, per alumnat nouvingut a una determinada zona d'escolarització, en funció de la demanda de les famílies acabades d'arribar i de la quantitat d'alumnes d'aquesta tipologia que ja té el centre.

D'aquesta manera aconseguiríem els efectes beneficiosos, a mitjà termini, que abans hem exposat i a més aniríem cap a una reducció

de ràtios que, amb els nous centres proposats o en construcció, ja comença a ser possible. També és bo exercir en el camp educatiu una autonomia de funcionament de les illes d'Eivissa i Formentera, i que cada vegada es fa més necessària (algunes normes semblen fetes sense tenir en compte que som illes amb realitats diferenciades).

És cert que la normativa no ajuda a prendre decisions com aquestes que proposam, però entenem que tampoc no les fa impossibles: "Si finalitzat el procés ordinari de juny les places reservades a l'apartat 1 (NESE) d'aquest article no fossin cobertes pels alumnes als quals van destinades, podran ser ocupades per alumnes ordinaris" (punt 3 de l'article 3 de l'Ordre 5714, que regula el procés d'admissió i matriculació d'alumnes als centres sostinguts amb fons públics). Diu allò que diu i no una altra cosa, no obliga a ocupar les places, només en dóna la possibilitat.

Permeteu-nos acabar amb les mateixes paraules que vàrem fer servir el mes de gener: Es tracta de, a partir del curs proper, usar els mitjans legals que tenim i la pedagogia que ens caracteritza com a col·lectiu d'educadors, per intentar assegurar-nos unes futures Eivissa i Formentera més justes i solidàries. En aquest camí sempre ens hi trobareu i no deixarem de denunciar públicament tot allò que ens sembli injust i poc raonable. La diversitat és positiva, ningú se l'ha de perdre, i si en algun cas va aparellada a alguna dificultat, per petita o grossa que sigui, tenim l'obligació de treballar per reduir-ne al mínim els efectes, distribuir bé l'alumnat és un dels camins.

ECOPRINT

Ràpidament i còmodament fotocòpies en paper normal, paper de color, reciclat, ecològic i cartolines.

Conservi els seus documents amb l'aspecte del primer dia.

Per millorar la presentació dels seus treballs o simplement per organitzar les seves fotocòpies disposam de dos tipus d'encuadració.

Còpies en color de les seves fotografies, projectes, treballs, etc., sobre paper A4 i A3 en cartolines i transparències.

També disposam del material que pugui necessitar a la seva oficina o per al seu ordinador.

FEDERACIONS

La gestió dels aeroports, fora de l'interès general

RAMON CARRERAS
SECRETARI GENERAL
DE CCOO DE MENORCA

Els sindicats vàrem convocar vaga, el passat 25 de març, en defensa del model d'AENA que actualment gestiona els aeroports, ja que el Govern pretén en una primera fase dividir en distintes empreses l'actual AENA, crear una societat anònima amb capital públic, però que després volen privatitzar-ne el 30% (d'entrada) a més d'obrir la possibilitat d'externalitzar serveis que actualment són realitzats per treballadors de l'ens públic, i potser permetre l'entrada d'algunes Comunitats Autònomes.

El primer que hem de dir és que aquest procés s'ha fet d'esquena als representants legals dels treballadors d'AENA, incomplint un compromís de l'anterior presidència de l'empresa i també del Ministeri de Foment.

La gestió aeroportuària té més importància del que pot semblar. Al marge de ser un sector estratègic del transport, actualment AENA té uns 10.000 treballadors. En el conjunt dels aeroports, a més dels d'AENA, hi fan feina uns 120.000 treballadors més que són de companyies aèries, lloguer de cotxes, servei de *handling* (serveis de terra), cafeteries, botigues, etc., i en les distintes obres que hi ha en actiu a diversos aeroports hi treballen uns 20.000 obrers de la construcció. En definitiva, parlem d'un 8% del PIB de l'Estat, un "negoci" que molts voldrien controlar per tenir una part de la tortada. La pressió per privatitzar, externalitzar, permetre l'entrada de les cambres de comerç, les patronals o, directament, el capital privat, sota l'eufemisme de "millorar la gestió" i "optimitzar recursos" no és més que pura ideologia que pretén, com sempre, privatitzar els guanys i socialitzar les pèrdues. A aquest discurs simplista, s'han de sumar polítics desconexors de com es gestionen els aeroports, tertulians, periodistes i creadors "d'opinió" que fan un bon servei als interessos privats i un favor magre a l'interès públic. El motiu real dels que pressionen per canviar de model des de l'empresa privada, fins i tot d'alguns sectors polítics, només té com a finalitat lucrarse amb un negoci important,

en un cas, o bé pensar que la gestió "regional" i l'aplicació de la lògica del mercat aplicada als aeroports els durà beneficis... sempre que els seus aeroports siguin dels que generen beneficis, és clar (encara no hem vist que cap Comunitat Autònoma faci una reivindicació important de la gestió aeroportuària quan els seus aeroports són deficitaris).

Tenim el perill real de poder passar de tenir un sistema de gestió públic i autosuficient com l'actual, que permet la cohesió social del territori així com la supervivència de la majoria d'aeroports, que són deficitaris com el de Menorca, a un model que vol primar una gestió mercantilista, de competició entre aeroports i "privatitzant" part del que actualment és de tots.

Hi ha dos debats que se solen mesclar de manera intencionada, i que tot i tenir alguna connexió, són distints. Un és el debat del transport aeri i l'altre és el de la gestió aeroportuària.

Al nostre Estat ja no hi ha companyies aèries públiques, s'han privatitzat, i així les aerolínies, que són totes privades, desenvolupen la seva activitat amb ànim de lucre, és a dir, volen fer negoci

(fet legítim) i, per tant, la seva finalitat pot ser tenir "més mercat", però no donar un servei públic. Hem de ser seriosos i fer-nos la següent pregunta: garanteixen les companyies aèries privades la necessitat de transport aeri que tenim els menorquins, formentencs, eivissencs o mallorquins? encara més, si no existís cap tipus de subvenció de l'Estat en els bitllets d'avió entre illes, tindriem la mateixa quantitat de vols i al mateix preu? Si estam d'acord que la resposta a les dues preguntes és no, també haurem de reconèixer que la privatització parcial, la divisió de l'actual AENA i el trencament de la xarxa ens poden dur cap a un model de gestió que encara empitjorarà més la situació de l'economia menorquina i especialment la situació del sector turístic.

Que gestioni Madrid o la Comunitat Autònoma no té una influència directa en el preu final de les taxes aeroportuàries si mantenim el sistema de xarxa actual, en canvi, si pretenem entrar en un nou model de competir econòmicament els uns amb els altres deixam de ser servei públic per passar a ser víctimes del mercat, competint fins i tot aeroports d'una mateixa comunitat autòno-

ma entre ells. Les companyies aèries, els tour operadors i part del sector turístic són clients dels aeroports, i el seu interès principal és que els aeroports els facilitin serveis el més barat possible, i en conseqüència la seva opinió legítima respon a uns interessos propis (qui no vol comprar més barat?) que no són necessàriament els del conjunt de la societat. Però s'ha de dir clarament que no és seriós mantenir que s'han d'abaixar les taxes aeroportuàries quan aquestes són un 40% inferior a la mitjana europea.

Tenim un sistema de gestió en què només pagam els usuaris, és a dir, la gent que vola, a diferència d'altres sistemes de transport com ara el ferroviari o les autopistes, pagades entre tots, gràcies al funcionament en xarxa; açò no serà possible si rompem el model estatal, i en conseqüència s'encarirà el preu del servei alhora que empitjorarà.

Moltes de les empreses locals que fan treballs puntuals a l'aeroport difícilment hi tornaran a fer feina un cop que les grans empreses del sector de la "construcció" tipus Ferrovial, per posar un exemple, que són les que estan interessades en la privatització, tinguin

veu i vot al Consell d'Administració de la futura SA. Per tant, aquest nou model que es vol imposar tampoc beneficia les petites empreses de les Illes Balears.

Com a representants dels treballadors, també sabem que hi haurà un empitjorament de les condicions laborals dels treballadors, la divisió en diferents empreses, el trencament de la negociació col·lectiva, la precarietat laboral, passar de l'empresa pública a l'empresa privada, etc. En el sector aeri en tenim precedents suficients, però també en el sector energètic o en el de les telecomunicacions. El que defensam els sindicats avui per avui no són els suposats "privilegis" (altres creiem que són conquestes del moviment sindical) d'uns treballadors. Avui defensam la gestió pública d'un servei públic. Avui, més que mai, AENA ha de seguir essent una empresa pública, d'àmbit estatal i amb treballadors ben formats i amb bones condicions laborals.

Els sindicats, per tant, mobilitzarem els treballadors per defensar allò que haurien de defensar aquells que ens administren, l'interès general, l'interès públic, l'interès de tots.

La nova secretària general de Sanitat li tramet les reivindicacions Trobadada amb el conseller de Salut i Consum

MARISOL ROLDÁN
FED. SANITAT

El conseller de Salut i Consum, Vicenç Thomàs, va rebre a principi del mes de març en audiència la nova secretària general de Sanitat de Comissions Obreres Illes, Bel Pascual. Vicenç Thomàs va expressar la seva voluntat de col·laborar al màxim amb la nova responsable del sindicat, sobretot per tractar els nous reptes que en matèria laboral s'estan desenvolupant des de la Conselleria de Salut i Consum i des del Servei de Salut. Durant la trobada es tractaren diversos temes del sistema sanitari públic i Bel Pascual explicà al conseller els seus projectes com a responsable del sindicat en matèria sanitària. A la trobada també hi varen assistir el director general del Servei de Salut, Josep Pomar, i per part de CCOO el fins aleshores secretari general de Sanitat, Manuel García, la secretària d'Organització i Comunicació, Marisol Roldán, el representant sindical d'Eivissa, Pedro Ayala, i el secretari d'Acció Sindical, José Luis Padin.

Els temes que ens preocupen

En la trobada amb el conseller, els representants de CCOO li manifestaren les seves principals preocupacions, com ara el desenvolupament de la carrera professional en el sistema ordinari, de carrera I i de carrera II. El pagament pendent de carrera II en el període d'implantació, del 75%, que s'hauria d'haver abonat, més els

endarreriments pendents per al personal contemplat en el dit acord.

També es tractà de Son Espases. CCOO sol·licità de manera urgent que es convocàs la mesa de negociació per buscar solucions i alternatives al personal que pogués veure's afectat per l'obertura del nou hospital.

D'altra banda, CCOO demanà al conseller la consolidació d'ocupació per a les categories que no varen sortir a convocatòria l'any 2001 i l'obertura d'una mesa de negociació per a la creació de noves categories professionals. També es tractà sobre la situació creada per la Gerència de l'hospital Can Misses d'Eivissa, que genera una situació de conflicte permanent per la falta de diàleg i negociació amb els delegats sindicals, únics interlocutors i legítims representants dels treballadors.

La Federació de Sanitat de CCOO va assenyalar el desacord i el rebuig al futur decret de català tal com es planteja, i mostrà malestar per com s'està duent a terme el Pla de formació per a les proves d'aptitud per a l'Oferta Pública d'Ocupació de l'IB-Salut.

A l'últim, se sol·licità el desplegament de l'Estatut Marc, Llei 55/2003, i de l'EBEP (Estatut Bàsic de l'Empleat Públic) i que es negociï en la Mesa Sectorial amb una visió integral del sistema i no com està ocorrent fins ara, aïlladament, la qual cosa comporta anar creant normativa en departaments estancs i a cop de decret.

Carta del secretario general de la Federación de Pensionistas

VIVA EL 1º DE MAYO

CLAUDIO BONILLA

SECR. GENERAL DE LA FEDERACIÓN DE PENSIONISTAS,
JUBILADOS Y MINUSVÁLIDOS DE CCOO ILLES

Estimados/as compañeros/as, desde esta Federación de Pensionistas Jubilados/as y Minusválidos/as de CCOO de les Illes Balears, os convocamos a participar el 1º de Mayo en la manifestación organizada unitariamente entre los Sindicatos de CCOO y UGT, ya que dentro de la línea surgida en el IX Congreso Confederal de CCOO nuestra organización se declaró como un Sindicato socio-político con raíces profundas incrustadas en nuestra Historia y en la sociedad.

Ante la grave crisis económica por la que estamos atravesando no sólo en nuestra nación, sino a nivel internacional, crisis que como siempre pagamos los mismos/as, la solución que propone la patronal es el abaratamiento del despido y mayores ventajas fiscales. Como asimismo dejó caer y propuso el director del Banco de España, cuando este mismo «señor» tiene blindado su puesto de trabajo y nómina. ¿A lo mejor se debería aplicar esta propuesta a él mismo? Los altos cargos de los bancos, sin escrúpulos, a pesar de los beneficios que sacan durante el año, reciben dinero del erario público, un dinero que debería servir para aliviar las graves situaciones por las que están pasando muchos/as ciudadanos/as.

Un millón de familias no tienen ningún tipo de ingresos por motivos laborales, ni un puesto de trabajo que les asegure los ingresos necesarios para poder vivir dignamente. En la fecha de hoy, 3 de abril, 76.000 personas están en el paro en Baleares, cada vez son más los/as ciudadanos/as que acuden a los centros de acogida o comedores sociales para tener algo que poder llevarse a la boca, personas mayores que registran entre los restos de las sobras de comida de grandes superficies, restaurantes, hoteles o mercadillos, por el mero hecho

de que no tienen ninguna paga o simplemente no les llega para final de mes ni para los productos más básicos, leche, verduras, carnes, pescado, etc. Éstos son datos de organizaciones sociales como Cáritas.

Por lo que nos atañe a los pensionistas, jubilados/as y minusválidos/as, debemos reclamar que otro modelo económico es posible para proteger todos los derechos conseguidos. Por las reivindicaciones y luchas que realizaron nuestros/as compañeros/as a lo largo de la historia sindical en este país, y en concreto en nuestra Comunidad Autónoma, hay que estar vigilantes en la protección del Estado del Bienestar conseguido y ampliarlo a más.

Por eso hacemos este llamamiento a todos/as los pensionistas, jubilados/as y minusválidos/as, para que participen en esta manifestación del 1º de Mayo en apoyo, como sindicalistas que somos, a todos los trabajadores/as que están padeciendo despidos y expedientes de regulación de empleo (ERE), y contra los intentos de las multinacionales de deslocalizar las empresas de nuestra comunidad hacia otras zonas donde la mano de obra es más barata, destruyendo y dejando a los trabajadores/as de nuestra comunidad y país en el paro, sin recursos económicos y endeudados tras una gran campaña de bonanza económica que ha durado doce años, basada en la construcción y sin tener la mirada puesta en otros sectores productivos.

Hay que exigir al Govern y éste, a su vez, al Gobierno de España, que no dé más dinero a los Bancos o Cajas de Ahorro, porque este dinero se emplea para pagar las deudas contraídas entre ellos mismos y en la actualidad cierran el grifo del préstamo a los pequeños autónomos, jóvenes, etc. y porque con su actitud no generan confianza para salir de la crisis en la que estamos inmersos. Por nuestra dignidad, mejores pensiones para las viudas (entorno a los 425,35 euros por perso-

na de 65 años y 400 euros para menores de esta edad). Por un plan de viviendas adaptadas para las personas con cualquier tipo de inmovilidad o discapacidad; con agua caliente, la red eléctrica adaptada y renovada, porque muchas de las personas mayores viven solas, en casas antiguas que no reúnen las mínimas condiciones. Por completar y hacer realidad de un vez por todas la aplicación y el desarrollo de la Ley de la Dependencia.

Por la defensa del sistema público de pensiones, su sostenibilidad y su suficiencia financiera de futuro, la lucha contra la pobreza y la exclusión social, el derecho a una vida digna. Supresión definitiva de las barreras arquitectónicas en las vías, edificios y transportes públicos.

Intensificar las acciones preventivas y de promoción de la salud y hábitos de vida sana, desarrollando campañas de información de genéricos. Lucha por una sanidad pública y de calidad.

Por todo esto, desde la Ejecutiva de la Federación de Pensionistas, Jubilados/as y Minusválidos/as de CCOO de les Illes Balears, os hacemos este llamamiento para participar en la manifestación del 1 de Mayo, uniendo nuestras voces y esfuerzos para conseguir otro modelo económico y que sea más social. Ya que es posible.

Ante la violencia de género no dudes en denunciar y llamar al teléfono 016

¡Por la Ocupación!

Basta de expedientes de regulación (ERE) y despidos. Mayor control por parte de la Administración.

Por la protección y potenciación de políticas sociales como la Ley de Dependencia, fuente para crear puestos de trabajo estable y con personal especializado.

Pensiones dignas para las viudas.

Acude a la manifestación del 1º de Mayo

CAMPANYES

Els Objectius del Mil·lenni a ODELA

La democràcia i el desenvolupament a Amèrica llatina en el nou Observatori virtual de Pau i Solidaritat de les Illes

LAIA ALEGRET VAQUEIRO
ADJUNTA A COOPERACIÓ,
FUND. PAU I SOLIDARITAT

Al setembre de l'any 2000, els dirigents de 189 països es reuniren a la seu de Nacions Unides de Nova York amb la intenció d'adoptar un compromís comú per a la lluita en contra de la pobresa i les desigualtats mundials. Aquesta reunió tingué com a resultat la "Declaració del Mil·lenni", un full de ruta dividit en 8 objectius (els Objectius del Mil·lenni), mesurables quantitativament, que proposaven com a data màxima per al seu assoliment l'any 2015 (amb una revisió intermèdia per analitzar-ne els resultats al 2005). L'èxit d'aquesta proposta radicà en el fet que, per primer cop, s'establiren unes metes concretes, comunes a tots els països,

amb una data límit i, sobretot, mesurables numèricament, el que facilitava la presentació de resultats obtinguts i els avenços aconseguits en cada àrea, davant la societat civil, i conseqüentment, la seva anàlisi i observació.

Però, tot i així, aquesta Declaració s'ha demostrat insuficient pel fet que una de les seves virtuts es converteix alhora en una manca important: resulta innegable que s'estan duent a terme

moltes iniciatives amb la voluntat d'acomplir aquests Objectius i que, a grans trets, aquesta Declaració es podrà considerar un èxit a molts països, però aquesta fou una iniciativa presa de "dalt a baix", sense la participació de cap entitat ni associació representants de la població civil de cada país, i, sobretot, amb una voluntat eminentment generalista, fet que deixa al marge les necessitats particulars de cada país o regió.

D'altra banda, el problema principal dels Objectius del Mil·lenni és la seva manca d'indicadors qualitius, que permetrien un aprofundiment en el perquè de les desigualtats i les injustícies, i que, per tant, treballarien les causes de fons d'aquests problemes per tal d'eradicar-los de manera efectiva; n'oferirien al mateix temps una visualització clara. Per exemple, de què pot servir quantificar el nombre de nins i nines matriculats a

l'ensenyament primari si al mateix temps no s'incideix en el grau d'absentisme escolar, que constitueix el principal problema en aquestes zones dins l'àmbit educatiu, i se n'intenten esbrinar les causes per tal d'eradicar-lo?

Des de diverses organitzacions com la CEPAL¹ s'han proposat indicadors addicionals amb la voluntat de millorar l'abast en l'assoliment dels Objectius del Mil·lenni i per tal de visualitzar pro-

blemes que, com els relatius a les desiguals situacions causades pel gènere, quedaven "invisibilitzats" dins la Declaració inicial.

Amb la voluntat de crear un espai de reflexió al voltant de les variables bàsiques de la democràcia i el desenvolupament als països d'Amèrica Llatina, i analitzar l'evolució d'aquests Objectius i de la situació general en aquestes regions, Pau i Solidaritat de les Illes Balears està treballant actualment en la construcció d'un portal web, ODELA (Observatorio de la Democracia y el Desarrollo en Latinoamérica), amb la voluntat d'oferir una eina de sensibilització, d'anàlisi i de participació al voltant de les problemàtiques actuals que es viuen als països del sud.

Actualment, ODELA es troba en construcció, però la pàgina es podrà consultar pròximament; serà llavors quan us n'oferirem més informació i l'adreça web definitiva. Restau tots convidats a participar-hi des del primer moment del seu funcionament, per enriquir-la amb les vostres opinions, suggeriments, preguntes i inquietuds.

1. Comissió Econòmica per a Amèrica Llatina i el Carib (www.eclac.org)

CCOO NEIX
LA FORMACIÓ

Punt d'informació i orientació
per a persones ocupades

Tel. gratuït: 900 70 10 82
www.ib.ccoo.es
www.formacioccoo.com

CCOO Illes s'adhereix a la campanya

amb tu,
en català

comparteix
fes-te
la llengua
voluntària

Les parelles lingüístiques, una eina de convivència

El voluntariat lingüístic és una campanya que vol crear un espai d'intercanvi en què dues persones comparteixen part del seu temps conversant en català.

Aquesta campanya, que l'associació Paraula. Centre de Serveis Lingüístics posa en marxa, compta amb el suport d'institucions públiques i d'associacions de totes les illes. El 75% dels ajuntaments mallorquins ja s'ha adherit a la campanya del voluntariat lingüístic, la qual consisteix a posar en contacte dues persones, una de catalanoparlant i una altra que parla un poc de català però que vol millorar l'expressió (més fluïdesa, més vocabulari i expressions...), perquè es trobin una hora cada setmana i conversin.

El voluntariat lingüístic no és un curs de català; no es pretén que la persona mallorquina faci de mestra, sinó que simplement conversi amb l'altra persona en català sobre qualsevol tema que sigui del seu interès, com ho faria amb qualsevol amic amb qui queda per fer un cafè o anar a passejar. Són persones voluntàries catalanoparlants, no mestres ni professores. L'altre membre de la parella és un voluntari aprenent, perquè s'inscriu en el programa per aprendre, per millorar la seva expressió..., i ho farà de la millor manera que hi ha per aprendre una llengua: usant-la.

Més informació a <http://www.ib.ccoo.es>

Ya no tienes excusa para no beneficiarte de la corrección visual por láser

Miopía • Hipermetropía • Astigmatismo

Si quieres beneficiarte de una **financiación sin intereses** durante los meses de **ENERO A MARZO**, aprovecha esta promoción para **AFILIADOS A CCOO ILLES BALEARS** y sus familiares directos:

Consulta refractiva 35€. **Corrección visual por láser* 55€/ojo x 18 meses sin intereses 0%TAE** (Sujeto a aprobación por parte de la entidad financiera escogida por Clínica Baviera).

Tarifa privada: Consultas 75€. Corrección visual por láser 1.175-1.075€/ojo. Imprescindible mostrar carnet de afiliado en tu primera visita a la clínica.

CB PALMA DE MALLORCA. C/31 de Diciembre, 22. Tel. 971 200 658.
Dr. Santiago Tomás y Dra. Arantxa Urdiales. Especialistas en Oftalmología y Cirugía Oftálmica.

*Excepto tratamientos especiales de Lasik customizado.

Promoción no acumulable a otras ofertas. Condiciones válidas hasta el 31-03-09

902 130 100
www.clinicabaviera.com

A CORUÑA • ALAVA • ALBACETE • ARAGON • ASTURIAS • BALEARES
BARCELONA • BURGOS • CASTELLON • CIUDAD REAL • GUIPUZCOA • LA RIOJA
MADRID • MALAGA • MURCIA • NAVARRA • PALENCIA • PONTEVEDRA
SEVILLA • TARRAGONA • VALENCIA • VALLADOLID • VIZCAYA

CLINICA BAVIERA
INSTITUTO OFTALMOLOGICO EUROPEO

Si et sents **perdut** **laboralment**

et pot ajudar

Per a **NO aturar-se!**

MALLORCA

PALMA
C/ Francesc de Borja Moll, 3
Tel. 971 170 985

MANACOR
C/ Capità Cortés, 1
Tel. /Fax 971 553 504

S'ARENAL
C/ Asdrúbal, 6B
Tel. 971 268 367

INCA
C/ Artà, 11 baixos
Tel. 971 502 690

ALCÚDIA
C/ Convent, 5
Tel. 971 547 910

MAGALUF
Crta. Sa Porrassa, s/n
(Policia Local)
Tel. 971 131 873

EIVISSA I FORMENTERA

EIVISSA
C/ Bartomeu Vicenç Ramon, 33, 2n
Tel. 971 315 361

MENORCA

MAÓ
Pl. August Miranda, s/n
Tel. 971 353 666

CIUTADELLA
Pl. Concòrdia, 16
Tel. 971 380 044

**Govern
de les Illes Balears**

Conselleria de Treball i Formació
SOIB - Servei d'Ocupació

Unió Europea
Fons Social Europeu

Qualificació

Servei d'informació i
Orientació per a l'Ocupació

